

Évközi 16. vasárnap „C” (Ter 18,1-10; Kol 1,24-28; Lk 10, 38-42)

Egy a szükséges-Jézus titka

Az evangéliumban két nővér látja vendégül az Urat. Márta, mint a jó háziasszonyok, csupa izgalom. Nincs megállása, sűrög-forog, hogy minden a legjobb legyen, amivel kedves vendégét megkínálja. Mária meg csak ül Jézus lábánál, észre sem veszi Márta igyekezetét, úgy hallgatja Jézus szavait. Mária és Márta története évszázadok óta feleleveníti az aktív tevékenység és a Krisztust szemlélődve követő életforma közötti feszültséget.

Ez azonban csak látszólag feszültség. Mindennapjainkban sokkal inkább a *fontos* és a *sürgős*, között akarunk dönteni, döntést hozni (vezetői tréning koordinátatengelyei). **Fontos:** *az érték*, amely a végső célnak megfelel; a *pillanat* megragadását a múlt és a jövő között. *A pillanat*, amikor krisztusi módon döntök, valójában a szentségre törekvés pillanata és megélése: hiszen ezáltal magát a teremtetést élem meg – az élet méltóságát, az élet szabadságát, az élet felelősségét. F *a kincs*, amiért mindent eladok, csak hogy azt az egyet megnyerjem. **Kettős élmény ez**, hiszen **Krisztus szeretete sürget minket**, hogy most azonnal tegyük a jót; ugyanakkor köt bennünket a szeretet hierarchiája, hogy mit kell, mit szükséges, mit lehet előbb és utóbb tenni a szeretet rendjének megfelelően.

Ne az aktivitás és a szemlélődés szembeállítását éljük meg, hanem az üdvösséges pillanatot, a pillanat megragadását: most van itt a kellő pillanat, most van itt az üdvösség napja! Természetesen sokszor sürgetővé válnak félelmeink, elvárásaink, vagy egyfajta hamis nyugalomnak a megszerzése: „kész van”, „megcsináltam”, „elvégeztem”, „nem kérhetnek számon”. Sürgető voltaival egyfajta hamis mindenhatóság megélése: „uralom azt, ami az enyém, irányítok és kontrollálok mindent”, vagy sok esetben érint az „el tudtam intézni, még ezt is meg tudtam csinálni” kísértése.

Mária hallgatása mesterének választja Jézust. Jézus pedig elfogadja ott maga mellett, tanítványai között. Egy nőt. Egy nőt, aki abban a társadalomban nem lehetett volna senki másnak a tanítványa. Sőt még az étel felszolgálását sem végezhetette általában egy nő. És Mária tudta ezt **mégis mert odaülni**. Legyőzött mindent, ami a kor társadalmi mérőeszköze. Cselekedete a **szeretet próbaköve**. (irgalmas szamaritanus). Mária szeretetének ereje és hatalma kap dicséretet.

Márta tüsténkedése próbakő: a szolgálata, vajon a szeretetének eszköze. A szív békéje hiányzik - a tennivalók üzemzaja elnyomta ezt benne. Jézus mondja: Nem azért jöttem..., hanem hogy én szolgáljak. Szolgálatunk mindig a szeretet szolgálata. Nem méricskélő, mértéket kereső. **Mértéke:** a mindent feláldozó cselekedet.

Az **egy a szükséges** krisztusi tétele nem azt jelenti: a keresztény leánynak nem kell megtanulnia a háziasszonyi mesterséget, hogy éveken át másokra háríthatná az otthon emberi gondjait. Van ideje a hallgatásnak, a mindenről elfeledkezésnek. Ha Jézus szól, a lábához kell ülni, s csak őrá kell figyelni. De Jézus arról beszél, hogy a szeretet evangéliumát hétköznapi tettekben kell megvalósítani.

A jobbik részt választani azt jelenti: átengedem magam a Szentlélek irányításának. Szüntelen szem előtt tartom a végső célomat, ami az üdvösségem. Nem engedek a közepszerűségnek: „nekem így is jó” mondatainak, „ez még belefér” alkudozásának vagy olyan kényelemnek, ami szűkössé tesz Isten táguló terét és lehetőségét gondolatomban, döntésemben, cselekedetemben, életemben.

Szükséges a készséges lelkület kialakítása és megélése; késznek lenni a jóra. Biztos és állandó pontként jelenjen meg az életemben az imádság, a szentírásolvasás, a lelki vezetővel való beszélgetés és a szentgyónás rendszeres elvégzése.

Ugyanígy fontos az állapotbeli kötelességem gyakorlása, hivatásom megélése. Emellett a krisztusi logikában nem megkerülhető – nem is akarjuk megkerülni – az áldozatoknak és a keresztnak a türelmes hordozása sem, ami nem tűnik eredményesnek vagy hasznosnak, de ebből fakad az élet.

Ezért választja a jobbik részt az édesanya és az édesapa, amikor egy életre szólan elkötelezik magukat egymás mellett. Ezért választja a jobbik részt a betegségét, magányát hordozó idős ember, a szemlélődő szerzetes, a mások életét konkrét cselekedetekkel segítő szerzetes, ápoló, tanár. Ezért választja a jobbik részt a magát a hívek közvetlen szolgálatára szentelő pap.

A jobbik rész a fontos, míg a sürgős feszültségként jelenik meg mindennapjainkban – de valójában a jobbik rész a mindent jelenti: Krisztus életét, Krisztus hatékony életét bennem. **Ráhagyatkozás** Jézus titkára a szenvedésben is „kiegészíti Krisztus szenvedését”, és ezzel értelmet nyer. Kivilágosodik. Elveszti teljes sötétségét. Mert az igazi szenvedés mindig súlyos titok. A mienk és másoké. Sosem jön jókor. Akárhogy készültünk, szoktattuk és edzettük magunkat, amikor igazán elér, akkor mégis nehéz. Legyen szó betegségről, fizikai fájdalomról vagy valamilyen veszteségről, esetleg kudarcélményről, többnyire csak utólag találjuk meg a helyét életünkben. Pál nem áll meg a saját szenvedésének említésénél. Valójában nem a szenvedés titkáról beszél, hanem Krisztus titkáról. Krisztus hatékony élete bennem: átélem, hogy a világ rászorul az irgalom és a megváltás tapasztalatára, s ebben Krisztus titkának ismeretére. (lsd. múlt vas.!!!)

Francesco Patton OFM, a Szentföldi Ferences Kustódia elöljárója szavai!

Szent Pál szava: „**Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye**”.